

1000170557633

ikt. szám: FPH070 /821 - 4 /2022

Alkotmánybíróság

hiv. szám: IV/01884-0/2022

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

**dr. Sulyok Tamás úr,
az Alkotmánybíróság elnöke és****dr. Bitskey Botond úr,
az Alkotmánybíróság főtítkára
részére****Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Főtítkár Úr!**

Az Alkotmánybíróság honlapjára felkerült a IV/01884-0/2022 ügyszámú indítvány, amelyben az indítványozó arra kérte az Alkotmánybíróságot, hogy a Magyarország Alaptörvénye 24. cikk (2) bekezdés e) pontjában biztosított, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban Abtv.) 26. § (2) bekezdésében is nevesített hatásköre alapján vizsgálja felül a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában álló közterületek használatáról szóló 3/2013. (III. 8.) önkormányzati rendelet (a továbbiakban Rendelet) 2. § v) pontjának és 33/N. §-ának, továbbá a Budapest Főváros Önkormányzata Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 1/2020. (II. 5.) önkormányzati rendelet (a továbbiakban: Szmsz.) 1. mellékletében foglalt táblázat 1.2b. sorának Alaptörvénnyel való összhangját és állapítsa meg azok alaptörvény-ellenességét és az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse azokat meg.

Az indítványozó szerint a támadott rendelkezések sértik a jogbiztonságot és az indítványozók tisztességes eljáráshoz való jogát, mert az indítványozó szerint

- a Rendelet és az Szmsz. nem rendezi a jogalkalmazó szerv eljárását, hiányoznak az egyértelmű és pontos eljárási szabályok és kifogásolható, hogy a Tulajdonosi Bizottság határozza meg azokat a helyszíneket, ahol digitális reklám kihelyezhető,
- a jogalkotó nem biztosított kellő felkészülési időt, és
- a Rendelet és az Szmsz. minden kerületre kiterjedő új szabályozást vezet be.

Az Abtv. 57. § (1b) bekezdésében foglaltak alapján az ügyvel kapcsolatos álláspontomról az alábbiakban tájékoztatom a tisztelt Alkotmánybíróságot.

I. Az indítvány befogadhatósága

[1] A Rendelet megsemmisítésére irányuló indítvány az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszként került benyújtásra, amely az Abtv.-ben rögzítettek szerint akkor nyújtható be, ha a jogsérelem alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be, valamint nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.

[2] Az indítványozó több ponton a közterület-használati hozzájárulás iránti kérelemmel kapcsolatos hatósági eljárásban alkalmazott mérlegelési jog terjedelmével kapcsolatban tesz kifogást. A mérlegelési jog terjedelmét az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.), annak jogszerűségét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) határozza meg, így a mérlegelés jogszerűsége kapcsán elsődlegesen e jogforrásokban meghatározott követelményeket érvényesülését lehet vizsgálni. Önkormányzati rendelet jogszabályba ütközésének vizsgálata azonban nem az Alkotmánybíróság, hanem a Kúria hatáskörébe tartozik az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdése és az Abtv. 37. § (1) bekezdése alapján.

[3] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti követelményeknek megfelelő alkotmányjogi panaszt – egyéb feltételek megléte mellett – abban az esetben fogadja be, amennyiben az határozott kérelmet tartalmaz. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja értelmében a kérelem akkor határozott, ha megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, az e) pont értelmében pedig a kérelemnek egyértelmű indoklást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az indítványozó ebben az esetben az Alaptörvény XXVI. cikkében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jog sérelmével kapcsolatban nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indoklást arra vonatkozóan, ekként a panasz ebben az elemében nem teljesíti a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti követelményét.

II. A közterület rendeltetésszerű használatának alkotmányos tartalma

[4] A közterület reklámcélú használata nem rendeltetésszerű közterülethasználat. A 8/2019. (III. 22.) AB határozat (a továbbiakban: Abh1.) szerint „a közterület-használat szempontjából a közterületen kiskereskedelmi tevékenységet végzők azonos csoportba tartoznak azokhoz képest, akik más tevékenységet végeznek az adott önkormányzat illetékességi területén belül található közterületen, vagy az adott önkormányzat illetékességi területén elhelyezkedő magánterületen folytatnak kiskereskedelmi tevékenységet. E homogén csoport tagjait ugyanis összehasonlíthatóvá teszi az, hogy két releváns szempont közös metszetében helyezkednek el. Egyfelől az igénybe vett terület sajátos jellemzőiről, másfelől az ott kifejtett magatartásról van szó. Ezek a csoportképző tulajdonságok egyrészt azt fejezik ki, hogy az önkormányzati tulajdonban álló közterület **elsősorban közhasználatra szolgáló földterület, amely véges közjóság és rendeltetésszerűen bárki használhatja ellenérték nélkül** főszabály szerint. {Abh1. Indokolás [35]-[37]}.

[5] Az Abh1. szerint **a közterület magáncélú igénybevétele túlzott mértékű használathoz (túlhasználathoz) vezethet**, ami úgy kezelhető, hogy a területhez való hozzáférést megfelelően szabályozzák, allokálják. Ezt a funkciót az engedélyezési és díjfizetési kötelezettség intézményesítése tölti be, amihez a közterület egyéni, magáncélú kiskereskedelmi hasznosítása is kötött. A közterület rendeltetésétől eltérő használatának a lehetőségét tereli szabályozott mederbe az engedély és a rendeltetésétől eltérő igénybevétel ellentételezéseként a díjfizetési kötelezettség. **A közterület-használat korlátozásának alkotmányos alapja abból fakad, hogy a közterület elsődleges funkciója az, hogy a „köz” igényeit a lehető legteljesebb mértékben kielégítse.**

[6] Ezt a funkciót erősíti az is, hogy közigazgatási perekben a Kúria – Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) 32. cikk (6) bekezdésére, az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.), Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. Törvény (a továbbiakban: Mötv.) valamint a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény rendelkezéseire alapított – egységes álláspontja az, hogy a közterület-használati jogviszony hatósági, közjogi, közigazgatási jogviszony. (Kfv.37.470/2013/8., Kfv.37.573/2013/9., Kfv.37.197/2015/5., Kfv.37. 940/2015/3., Kfv.37.056/2016/5., Kfv.37.582/ 2020/3., Köf.5030/2017/3., Köf.5033/2017/4., Köf.5031/2019/5., Köf.5010/2021/4. számú határozatok). A Kúria ezen döntéseiben a közterület „véges közjóság” jellegéből, valamint annak a közvagyonba (nemzeti vagyonba), illetve az önkormányzatok forgalomképtelen törzsvagyonába tartozásából indult ki és vezette le a jogviszony jellegét.

[7] A rendeltetésétől eltérő használat korlátozásának indoka a közterület rendeltetéséből fakad, amelyet az Étv 54. § (4) bekezdése úgy határoz meg, hogy a közterület rendeltetése a) a telkek térbeli kapcsolatának, megközelítésének; b) a közúti és gyalogos közlekedés (út, járda stb.); c) a kikapcsolódás, a szórakozás, a sport tevékenység, a szabadidő-eltöltés; d) a felvonulás, a gyülekezés, a közösségi megnyilvánulás; e) szobor elhelyezésének, emlékhely kialakításának, művészeti alkotások elhelyezésének; f) a közművek elhelyezésének; g) zöldterületek kialakításának biztosítása. A közterület Étv.-ben meghatározott rendeltetése a fent már említett elsődleges funkcióval – a „köz” igényeinek lehető legteljesebb mértékű kielégítésével – összhangban áll. Ezt a 1/2022. számú közigazgatási és polgári jogegységi határozat is megerősíti, amikor rögzíti, hogy „[a] közterület legfőbb jellemzője, hogy azt – *rendeltetésének megfelelően* – bárki használhatja (közhasználatúság).

[8] Az Étv. 2. § 13. pontja szerint a közterület a közhasználatra szolgáló minden olyan állami vagy önkormányzati tulajdonban álló földterület, amelyet az ingatlan-nyilvántartás ekként tart nyilván. Az Étv. 54. § (7) bekezdése szerint továbbá a közterületre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni az egyéb ingatlanoknak a közhasználat céljára átadott terület részére. A közterület rendeltetését az Étv. (4) bekezdése határozza meg. E körben a reklámozási vagy egyéb kereskedelmi, szolgáltatási célú használat nem szerepel, **ebből kifolyólag a reklámozási tevékenység minden esetben a közterület nem rendeltetészerű használatát jelenti.**

[9] Ahogy fent már rögzítésre került, az Abh1. szerint a közterület magáncélú igénybevétele túlzott mértékű használathoz (túlhasználathoz) vezethet, ami úgy kezelhető, hogy a területhez való hozzáférést megfelelően

szabályozzák, allokálják. {lásd például: Kúria Önkormányzati Tanácsa Köf.5033/2017/4. számú határozata, Indokolás [21]; Kúria Kfv.IV.37.470/2013/8., Kúria Kfv.IV.37.940/2015/3.} E feladatot az Mötv. az önkormányzat tulajdonába tartozó területek vonatkozásában a helyi önkormányzatra ruházza, a Fővárosi Önkormányzat tekintetében az Mötv. 23. § (4) bekezdés 19. pontja kifejezetten is rendelkezik erről. E feladatának az önkormányzat szabályozóként az Alaptörvény 32. cikk (2) szerinti eredeti jogalkotói hatáskörében alkotott rendelettel tud megfelelni – legáltalánosabban úgy, hogy bizonyos nem rendeltetésszerű használatokra nézve (ott és olyan körben, ahol, és amilyen mértékben megengedi) engedélyezési és díjfizetési kötelezettséget vezet be

[10] A digitális reklámok a közterület külső megjelenését jelentősen korlátozzák, a közterület rendeltetésszerűen használók figyelmét vonzzák, a rendeltetésszerű használatától adott esetben el is terelik, a szükséges közműkapcsolatokból adódóan egyéb módon is befolyásolják. A digitális reklámok engedélyezése tekintetében városképi, városarculati, a városimázs fenntartásához szükséges érdekek, műemlékvédelmi és turisztikai, városüzemeltetési szempontok is felmerülnek. A közösségnek az az érdeke, hogy kulturális, építészeti értékeket, a közterületek alapvető használati jellegét, a rendeltetésszerű használat szükségtelen zavarástól mentes volta megőrizhető legyen és az a köz érdekében szabadon – a gazdasági szereplők érdekeinek nem alávetve – használhassa, ideértve azt is, hogy az önkormányzatok mint a helyi közügyek szabályozásának elsődleges aktorai érdemben is képesek legyenek a közterületek használatát, esetleges tartós megváltoztatását, alakulását befolyásolni, kontrollálni. A digitális reklámfelületek használata kizárólag gazdasági érdekeket szolgálnak, céljuk a fogyasztó figyelmének felhívása a gazdasági szereplő termékére. Nem közérdek – hanem magánérdek – és nem a közterület fentebb ismertetett rendeltetését szolgálja. A Fővárosi Önkormányzat szabályozása elsősorban a közösségi érdeket védi, alapvető célja, hogy a közterület használati jogát lehetőség szerint egyenlően, mindenki számára biztosítsa.

III. A közterület-használati jogviszony hatósági jellege és a Tulajdonosi Bizottság döntése

[11] Az Alaptörvény 32. cikk (2) bekezdése úgy szól, hogy „[f]eladatkörében eljárva a helyi önkormányzat törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, illetve törvényben kapott felhatalmazás alapján önkormányzati rendeletet alkot.” Tekintettel arra, hogy az önkormányzat tulajdonában álló közterületek használatára vonatkozó szabályok és díjak megállapítása a helyi önkormányzat eredeti jogalkotói hatáskörébe tartozik az Alaptörvény előbb idézett szabálya első tagmondatára visszavezethető módon az önkormányzat az engedélyezési eljárás kialakítása során leképezheti a helyi sajátosságokat, kifejezheti a helyi preferenciákat.

[12] Ahogy a 1/2022. számú közigazgatási és polgári jogegységi határozat is rögzíti, a közterület olyan korlátozott önkormányzati tulajdon, melynek használatát elsősorban a közösség érdekében kell biztosítani. A közterület véges, nem áll korlátlanul rendelkezésre, ezért a – jogszerű, mégis – rendeltetéstől eltérő (egyéni érdeket szolgáló) használatot a közvagyon tulajdonosa, az önkormányzat közhatalomként szabályozza, és hatósági keretek között rendelkezik az egyes használatokról annak biztosítása érdekében, hogy az a rendeltetésszerű használatban senkit ne akadályozzon, és az egyéb közérdekű célok (városképi, városrendezési, környezetvédelmi, közegészségügyi, közlekedés- és vagyonbiztonsági érdekek, a közterület

rendeltetészerű használóinak érdekei) is érvényesíthetők legyenek, illetve a közérdek ne sérüljön. (Kfv.37.470/2013/8.). E körben az önkormányzat egyes nem rendeltetészerű használatokat részben vagy egészében megtilthat, illetve szigorú követelményeknek vethet alá.

[13] A digitális reklámok a közterületek nem rendeltetészerű használatát jelentik, ezért ilyen reklámok kihelyezésére a fent ismertetett okokból senkinek sincsen alanyi joga. Az önkormányzat jogszabály útján, illetve – kérelem alapján – hatósági eljárásban dönt az ilyen használatok megengedhetőségéről – utóbbi esetben előre meghatározott szabályok és mérlegelési keretek között, az önkormányzat rendeletben meghatározott normatív szempontok alapján. A digitális reklámok kihelyezésének engedélyezése során az önkormányzat figyelembe veszi azt, hogy a Tulajdonosi Bizottság mely helyszíneket minősített alkalmasnak digitális reklámhelyszín kihelyezésére. A Tulajdonosi Bizottság e döntését a Rendelet 33/N. § (1) bekezdése és az Szmsz. 1. mellékletében foglalt táblázat 1.2. sora alapján mint a közgyűlés szerve az Mötv. 23. § (4) bekezdés 19. pontja szerinti közfeladat ellátása körében hozza meg. Nem egyedi kérelmekről dönt, hanem – a Rendeletben meghatározott keretek között – arról, hogy a Fővárosi Önkormányzat tulajdonába tartozó közterületek közül egyáltalán melyik az, amelyen a szabályozás tárgya szerinti nem rendeltetészerű használat lehetséges. Az egyes kérelemről való hatósági döntés meghozatala során az Önkormányzatot a Rendelet keretein belül értelmezhető mérlegelési jog illeti meg. Az indítványozó állításával ellentétben ennek a mérlegelési jognak a terjedelme is a Rendeletben meghatározottakig terjed. A Tulajdonosi Bizottságnak a digitális reklámhelyszínek kijelöléséről szóló döntése a **hatósági döntést és ebben végzett mérlegelést megelőző tulajdonosi döntés és normatív szabályon alapul**. Ez a döntés nem hatósági döntés, hiszen nem konkrét jogalanyok, ügyfél jogát vagy kötelezettségét állapítja meg, jogvitáját dönti el, nem állapít meg jogszélységet, és a hatósági ügy fogalmába tartozó más kérdésben sem hoz döntést.

[14] Budapest Főváros Önkormányzatának tulajdonában álló közterületek magas száma, a közterületek eltérő jellege és a rendeltetészerű használat lehető legteljeskörűbb, de az egyedi viszonyokra tekintettel történő figyelembe vétele érdekében célszerű a digitális reklámhelyszínek kijelölését az egységesség és következetesség érdekében egy önkormányzati döntésben meghatározni. A digitális reklámok egységes budapesti (Budapest Főváros Önkormányzata tulajdonában álló közterületek tekintetében) kezelése érdekében ezt a döntést a Közgyűlés döntése alapján a Tulajdonosi Bizottság hozza meg.

[15] Fontos azt rögzíteni, hogy az indítványozónak a közterület rendeltetéséből adódóan nincs alanyi joga közterületen digitális reklámokat elhelyezni. Ezt eleve csak a közterület tulajdonosának közterület-használati hozzájárulásával teheti meg. Az önkormányzat az Étv. és Alaptörvény keretein belül nagyfokú szabadságot élvez a tekintetben, hogy a normatív szabályozásában milyen feltételeket határoz meg arra nézve, hogy milyen szempontokat kell mérlegelnie a közterület-használati kérelmek elbírálása során.

[16] A jelenlegi szabályozás az indítványozó számára a közterület reklám célú használatának lehetőségét nem általános jelleggel, csak bizonyos kereteken túlmenően nem teszi lehetővé – ezek a keretek pedig úgy lettek meghatározva, hogy a közterület eredeti rendeltetése biztosítva legyen. Ebből kifolyólag az indítványozó digitális reklámokkal kapcsolatos tulajdonáról rendelkezhet, azt használhatja oly módon és feltételekkel, amelyek a közterület rendeltetésének fenntartása és biztosítása érdekében indokoltak. Megjegyzendő e

körben, hogy egyébként sem értelmezhető az indítványozó tulajdona korlátozásaként, de különösen nem alaptörvényellenes korlátozásként az, ha egy konkrét, köztulajdonba tartozó földrajzi helyen nem tehet meg a tulajdonával azt, amit szeretne.

[17] A Rendelet számos részletszabályt tartalmaz annak biztosítására, hogy a közterületet többnyire valamilyen gazdasági érdekből nem rendeltetészerűen használni kívánók számára a használat lehetősége szűk körben biztosított legyen, de ez az érdek a terület rendeltetését és „köz” jellegét ne veszélyeztesse. Ilyen szabálynak tekinthető az is a Rendelet 9. § (3) bekezdése értelmében, hogy a reklám vagy a hirdetés céljából engedélyezett közterület-használat nem akadályozhatja az állami és önkormányzati ünnepekkel, megemlékezésekkel és az állami és önkormányzati rendezvényekkel kapcsolatos lobogózási kötelezettségek teljesítését.

[18] A közterület-használati hozzájárulás iránti kérelem elbírálása kapcsán azt fontos rögzíteni, hogy Budapest Főváros Önkormányzata a közterület-használati kérelem elbírálása során – annak hatósági jellege miatt – **az Ákr. rendelkezései szerint jár el**. Az Ákr. részletesen meghatározza a hatósági eljárás menetét, a hatóság mozgásterét és kötelezettségeit, az ügyfél jogait. Az indítványozó tisztességes eljáráshoz kapcsolódó kifogása azért sem értelmezhető – annak sérelmére vonatkozó hiányos indokoláson túl – mert az önkormányzat által lefolytatott hatósági eljárás kereteit alapjaiban az Ákr. szabályozza. A Rendelet a hatósági döntés során alkalmazandó tartalmi szempontokat határozza meg, magára az eljárásra vonatkozóan a tisztességes eljárás követelményével összefüggésbe hozható eljárási szabályt nem tartalmaz.

IV. A kellő felkészülési idő

[19] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény B) cikkével összefüggésben korábban úgy foglalt állást, hogy alkotmányjogi panaszt elsősorban a visszaható hatályú jogalkotás tilalmára és a felkészülési idő hiányára lehet alapítani, önmagában a jogállamiság követelményének sérelmére nem lehet hivatkozni {elsőként lásd: 3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [171]; utóbb: 3081/2018. (III. 5.) AB végzés, Indokolás [21]; megerősítette: 3108/2020. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [21]}.

[20] Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata értelmében a jogszabály alkalmazására való felkészüléshez szükséges kellő idő megállapítása és biztosítása a jogalkotó felelősséggel terhelt mérlegelésének és döntésének a függvénye. Annak elbírálása, hogy valamely konkrét jogszabály esetében mennyi idő szükséges a jogszabály alkalmazására való felkészüléshez, gazdaságpolitikai, szervezési, műszaki és egyéb szempontok figyelembevételét szükségessé tevő mérlegelési kérdés, vagyis nem alkotmányjogi probléma {3209/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [51]; megerősítette: 3002/2019. (I. 7.) AB határozat, Indokolás [21]}.

[21] „A kellő idő követelményének alkotmányossági szempontjait az Alkotmánybíróság a 32/2015. (XI. 19.) AB határozatában az alábbiak szerint összegezte: a kellő felkészülési idő követelményének való megfelelés vizsgálata minden esetben az adott körülmények – a jogszabály kihirdetése és hatálybalépése, vagy a szabályozás normatív tartalmának kifejtése között eltelt idő, a szabályozás új kötelezettséget előíró vagy

többletkötelezettséget megállapító jellege – figyelembevételével történik. Alaptörvény-ellenesség megállapításának pedig akkor van helye, ha az előbbiekre tekintettel a felkészülési idő oly mértékben rövid, hogy az új szabályozáshoz való alkalmazkodás rendkívüli nehézségekkel járna, lehetetlen, vagy felkészülési idő egyáltalán nincs biztosítva. {32/2015. (XI. 19.) AB határozat, Indokolás [58]} [...] A kellő felkészülési idő követelményének a jogbiztonság elvéből következő lényegi eleme, hogy a jogszabályi rendelkezéseknek mindazok a címzettjei, akik részére a jogszabály új, illetve többletkötelezettségeket ír elő – legyenek akár a jogszabály végrehajtásáért felelős (jogalkalmazó) szervek, akár az önkéntes jogkövetés szempontjából érintett egyéb személyek és szervek – a kötelezettségeik teljesítésére képesek lehessenek, és akaratuk ellenére ne kövessenek el kötelezettségszegést, ne valósítsanak meg jogellenes magatartást. A kellő felkészülési idő követelménye így a jogkövető magatartás tanúsítására történő felkészülést fogja át, de a jogalkalmazás **gazdasági következményeire való felkészülés már védelmi körén kívül esik** {6/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [233]-[236], melyet később megerősített: 3024/2015. (II. 9.) AB határozat, Indokolás [26]-[27]}

[22] A digitális reklámokra vonatkozó új szabályozás nem változtatja meg a közterület-használatra vonatkozó, fentebb is rögzített alapvető jellegzetességeket: a közterület nem rendeltetésszerű használata kizárólag engedély birtokában lehetséges, Budapest Főváros Önkormányzata pedig a közterület-használati engedély iránti kérelem elbírálása során számos, a Rendeletben korábban is rögzített szempontot mérlegelt mindig is. A közterület reklámcélú használata nem alanyi jog, azt eleve és korábban is csak engedély birtokában lehetett ilyen célra használni. Az új szabályozás rögzíti Budapest Főváros Önkormányzata mérlegelésének kereteit és a hozzájárulás során megfontolt szempontokat.

[23] A gazdasági szereplőknek ügymenetük és gazdasági profiljuk kialakítása során figyelembe kell venni azt, hogy a közterületen történő reklámcélú tevékenységük korlátok között érvényesülhet eleve, és hogy a fennálló viszonyokat a közterület szélesebb védelme érdekében az önkormányzat változtathatja is. E körben adott esetben egyes tevékenységeket – a jövőre nézve – meg is tilthat. Az Alkotmánybíróságnak a [22] pontban hivatkozott gyakorlata alapján a jogalkalmazás gazdasági következményeire való felkészülés a kellő felkészülési idő követelményén kívül esik. Így az, ha az indítványozó által a jövőben benyújtott közterület-használati hozzájárulás iránti kérelme azért kerül részben vagy egészben elutasításra, mert az nem felel meg a Rendeletben meghatározott követelményeknek és ezáltal gazdasági, reklámcélú tevékenységét átalakítani köteles, nem a kellő felkészülési idő követelménye körében értékelendő, jogbiztonsági szempontból nem kifogásolható.

V. A szabályozás területi hatálya

[24] Az indítvány 3. pontja szerint a Fővárosi Önkormányzat minden kerületre kiterjedő szabályozást vezetett be. Az indítványozó ezen állítása – a kifogás a befogadhatósági problémáján túl – tartalmilag sem helyes. Az Mötv. 23. § (4) bekezdés 19. pontja, illetve 23. § (5) bekezdés 2. pontja alapján a fővárosi, illetve a kerületi önkormányzat feladata **a tulajdonukban álló közterületek** használatára vonatkozó szabályok és díjak megállapítása. A Rendelet 1. § (1) bekezdése egyértelműen rögzíti, hogy a rendelet hatálya Budapest Főváros közigazgatási területén **a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában álló közterületekre terjed ki**,

értelemszerűen a digitális reklámokra vonatkozó szabályozás is a rendelet területi hatályának megfelelően a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában álló közterületek tekintetében értelmezendő és alkalmazandó.

* * *

[25] A fentiekben bemutatott indokok alapján álláspontom szerint mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz visszautasításának van helye, mert az indítvány határozott kérelmet nem tartalmaz és részben a Rendelet törvénybe ütközését állítja, amelynek vizsgálata az Abtv. alapján nem az Alkotmánybíróság, hanem a Kúria hatáskörébe tartozik.

[26] A támadott jogszabályi rendelkezés továbbá nem ütközik az Alaptörvény rendelkezéseibe. A rendelkezést az Önkormányzat feladat és hatáskörének keretei között alkotta meg, az nem ütközik az Alaptörvényben meghatározott jogállamiságba és nem eredményezi a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét sem, ebből kifolyólag nem sérti az indítványozó ilyen jogát.

Kérem tájékoztatásom szíves elfogadását.

Budapest, az elektronikus időbélyegző szerint

Tisztelettel:

Karácsony Gergely
főpolgármester